

Akelarre: Primera campanya de teatre als barris de Badalona

Universitat Lliure de Teatre

«Akelarre és el tercer muntatge de la Universitat Lliure de Teatre a Badalona. És un estudi de moviment mitjançant el qual pretenem comunicar a l'espectador passions i sensacions diverses (odi, amor, luxúria, avarícia, humiliació, protesta, etc.) utilitzant altres signes teatrals que no siguin pròpiament la paraula: gest, crit, veu inarticulada, sons, colors... Intentem d'aquesta manera, trencar dins les nostres possibilitats, aquesta terrible hegemonia que durant anys, fóra millor dir segles, ha tingut la paraula en el teatre. El món de Goya i de Valle-Inclán ens ha servit per crear la dramatúrgia, ja que, malgrat que hagin viscut èpoques diverses, tots dos coincideixen en la mateixa visió d'una Espanya de sàbat de bruixes, d'«Akelarre». El nostre muntatge pretén rompre també, sempre en el nostre nivell, com hem dit abans, amb aquest altre tirà del teatre que és l'escenari a la italiana; és a dir, frontal. Hem concebut «Akelarre» per a ser representat a l'aire lliure o, com a mínim, en espais teatrals no tradicionals.

INFORME DE LA CAMPANYA DE TEATRE ALS BARRIS

Tal i com havíem previst, ha tingut lloc durant tots els caps de setmana del mes de juliol a Badalona. El ressò que aquesta campanya ha tingut en els mitjans de comunicació és el següent:

- Anuncis en les cartelleres d'espectacles de l'«Avui», «El Periódico», «La guía del ocio» i «Revista de Badalona»
- Nota periodística informativa a «Tele-Expres» i «Mundo Diario»
- Entrevista amb Armonía Rodríguez a «Mundo Diario» i «Eco Badalonés»
- Entrevista al conjunt de membres de la UNIVERSITAT LLIURE DE TEATRE a «Revista de Badalona»
- Resenya informativa en el «Butlletí Informatiu» de l'Ajuntament de Badalona
- Informe-entrevista amb el Conseller de Cultura de l'Ajuntament de Badalona i amb Armonía Rodríguez a les emissores: Ràdio Joventut, Ràdio 4, Ràdio Miramar i Ràdio Barcelona
- Comentari i imatges al programa CRÒNICA, de T.V.

S'ha repartit propaganda mural i de mà. Les Associacions de Veïns dels barris han respost bé en general. Malgrat tot, l'assistència a les representacions de més o menys nombre de públic, no ha estat, només, el resultat de l'eficàcia de les associacions sinó fruit de la composició sociològica de cada barri concret. Així, per exemple, tot i la bona ajuda i l'esperit

de col·laboració dels barris de Sant Roc, Artigues, La Salut i Nova Lloreda, aquestes dues representacions són les que han tingut menys públic.

Tot i ésser la primera experiència d'aquest tipus realitzada en els barris de Badalona i que per a molts espectadors era la primera vegada que veien teatre —en directe, és clar—, l'acollida i la resposta que ha donat el públic han estat molt bones. El públic ha romàs molt atent i captivat per la representació, i malgrat que no era un espectacle preparat especialment per a infants, aquests (dels quals no hem pogut evitar la presència) també han seguit les evolucions dels actors amb moltíssim interès. En alguns barris, com el de Canyadó-Sant Jordi, on la presència d'infants era nombrosíssima, tot i que la representació es feia a la nit, aquests espectadors petits que corrien ara cap aquí ara cap allà, van minvar força la representació i dificultaven les qüestions tècniques. En les properes campanyes d'aquest tipus s'haurà de tenir molt en compte el factor **nens**.

L'opinió de la UNIVERSITAT LLIURE DE TEATRE de Badalona sobre aquesta primera Campanya de Teatre en els Barris és favorable, i pensem unànimement que aquesta mena d'experiències han de tenir continuïtat. És necessari, doncs, dedicar un temps a la investigació sociològica d'aquests barris i a la recerca d'un llenguatge teatral que, sense perdre el seu compromís estètic, sigui comprensible per tothom. Creiem que aquest tipus de campanyes, juntament amb la que ja estem realitzant de «Teatre i Escola», poden ésser un camí importantíssim de cara a la conquesta del nou públic que el teatre necessita perquè el fet teatral no sigui, només, el privilegi d'una èlite, ja sigui cultural o bé econòmica.

Relacionem a continuació el nombre d'assistents a cada representació (calculat aproximadament prenent com a mesura el nombre de cadires que hi havia) i la recaptació que s'ha fet. L'entrada que s'havia fixat en un preu únic i mínim de 100 ptes. va passar a ser entrada lliure per la dificultat d'acotar els espais oberts

on actuàvem i instal·lar-hi una taquilla. El que fèiem era demanar al públic una aportació voluntària.

LLEIÀ:

Cent espectadors en el recinte. Molta gent en els balcons de les cases i al voltant del camp d'esports.

Recaptació: 3.100,— ptes.

BUFALÀ:

Tres-cents cinquanta espectadors.

Rec: 6.555,— ptes.

UNIVERSITAT
LLIURE
DE TEATRE

BADALONA

AH EL ARRE

Estudi
Dramàtic

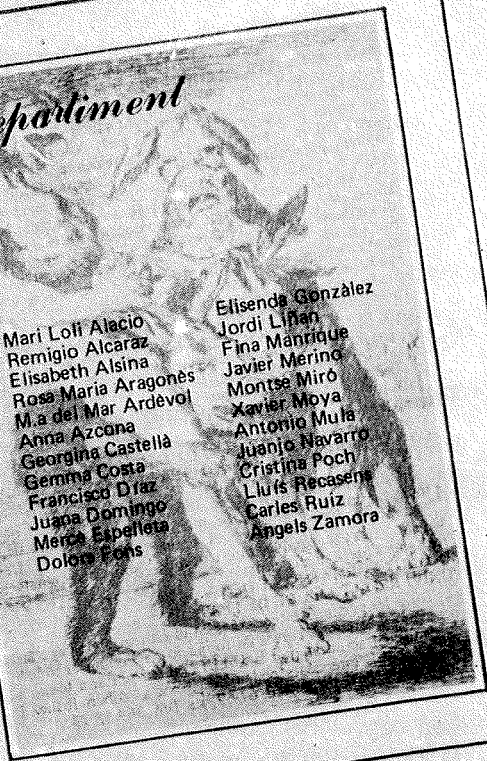
sobre
el món
de
Valle-Inclán
i de
Goya

Repartiment

Mari Llof Alacio
Remigio Alcaraz
Elisabeth Alsina
Rosa Maria Aragones
M.a del Mar Ardèvol
Anna Azcona
Georgina Castella
Gemma Costa
Francisco Draz
Juana Domingo
Merca Espelleta
Dolora Forns

Elisenda González
Jordi Llinar
Fina Manrique
Javier Merino
Montse Miró
Xavier Moya
Antonio Mula
Juanjo Navarro
Cristina Poch
Lluís Recasens
Carles Ruiz
Angels Zamora

POMAR-MORERA:

Uns cent cinquanta espectadors al principi de la representació. En acabar n'hi havia uns tres-cents cinquanta.

Rec: 5.257,— ptes.

SANT ROC - ARTIGUES - LA SALUT

Seixanta espectadors. No hi havia ningú mirant des dels balcons degut al fet que el recinte es trobava rodejat de fàbriques.

Rec: 1.898,— ptes.

SANT JAUME-CONGRÉS

Quatre-cents cinquanta espectadors comptabilitzats en el recinte i molta gent en els balcons. El lloc «Regaliz», emplaçament d'una antiga fàbrica i avui terreny reivindicat pel barri. Cal anotar que aquest barri és particularment conflictiu des del punt de vista de la delinqüència. La representació es va desenvolupar normalment, malgrat que a pocs metres d'allà va haver-hi una baralla que va acabar amb un ferit. Quatre persones que en un moment donat van escridassar, hagueren de callar davant la reacció de la resta del públic que no els va fer costat. El públic estava format per gent de totes les edats i va seguir la representació amb moltíssim interès. Per als membres de la Universitat Lliure de Teatre de Badalona, aquesta representació ha estat la més positiva.

Rec: 9.232,— ptes.

NOVA LLOREDA:

Cinquanta espectadors dins del recinte i força espectadors des dels balcons.

Rec: 2.252,— ptes.

RIERA CANYADÓ-SANT JORDI

Quatre-cents espectadors, dels quals gairebé la meitat eren criatures. Molts espectadors en els balcons ja que la representació es feia en una plaça situada entre quatre blocs de pisos. Tot i que la representació era a la nit, la gran quantitat de nens que hi havia va dificultar algunes qüestions tècniques de l'espectacle, degut al soroll i a les corregudes dels nens.

Rec: 7.550,50 ptes.

EL FONDO-SISTRELLS

Cents espectadors en el recinte. Molta gent fora del pati de l'escola on es feia, que seguien la representació des de fora de la filferrada. És curiós observar que en els llocs en què el recinte de la representació estava acotat (poliesportius o escoles), la gent tenia certa prevenció a entrar, malgrat que anunciàvem que l'entrada era lliure i la participació econòmica totalment voluntària.

Rec: 1.978,— ptes.

Estimació econòmica de la Campanya

DESPESES:

	pessetes
Muntatge «Akellarre» (escen. figurins, etc.)	250.000,—
Representacions, 8 a 50.000 ptes.	400.000,—
Transport	16.000,—
Propaganda, promoció i gestió	150.000,—
Total	816.000,—

GUANYES:

Amortització «Akellarre» representació «Mostra de Teatre Badalona, 80»	35.000,—
Recaptació Campanya barris	37.822,50
Patrocini E.S.I.C.O., cobrat	200.000,—
Patrocini E.S.I.C.O., per cobrar	175.000,—
Total	447.822,50
DÈFICIT	368.177,50

NOTA:

D'aquest dèficit se'n fa càrrec la Universitat Lliure de Teatre de Badalona, per les partides de «Representacions» (400.000,—) i gestió (25.000,—). La diferència entre aquestes dues partides juntes i el dèficit, o sia 56.822,50, són els únics diners que han cobrat personalment els membres de la Universitat Lliure de Teatre de Badalona pel seu treball a la «Campanya»; un total de 1.800,— ptes. per cap. El dèficit real seria, doncs, el treball i l'entusiasme de tots els qui han treballat en aquesta «1.ª Campanya de Teatre als Barris».